DANSK BIBEL INSTITUT

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#06 — December 2019

Advent

S.04

Vi venter på fejringen af Jesu komme, men vi venter også på, at han kommer igen.

INDHOLD

S. 03 — Økonomi
S. 04 — Herren kommer
S. 06 — Om et kristenmenneskes frihed
S. 07 — Det handler om at møde mennesker
S. 08 — Glædelig jul fra Etiopien
S. 10 — Gæstfrihed er fremmedkærlighed
S. 12 — DBI siger stadigvæk ja til tjenestedeling
S. 16 — Ærlig forkyndelse

Månedens citat

> At lytte er den fornemmeste form for gæstfrihed...Gæstfrihed er ikke at forandre mennesker, men at tilbyde dem rum, hvor forandring kan finde sted.

Henry Nouwen

DBI—POSTEN

Redaktion —
Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Anders Solgaard
Stud.theol. Mads Due
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —
Chr Rahbek Olsen

Tryk —
Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT
Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Lund Pedersen
Rektor Børge Haahr Andersen
Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Greek Kofod

MED GUD ER DER HÅB!

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

3,3 millioner kr. mangler DBI at få ind i november og december måned. Det er mere end sidste år – men vi skal regne med Gud!

Nogle gange bliver en sætning ved med at rumstere i hovedet. Sådan har jeg haft det med sætningen i overskriften hér fra sidste styremøde på DBI – og det er slet ikke så tosset. Jeg blev i hvert fald mindet om at løfte hovedet og se, at Gud har et helt andet overblik over alt det, vi går og tumler med – i samfundet, i kirken, i vores liv – og også på DBI.

Med Gud er der håb om at oprejse en ny generation af bibeltro forkyndere i kirken. Han har gjort det før. Med Gud er der håb om, at Jesus ikke bare i bedste fald bliver et sødt juleeventyr, men derimod en højst aktuel og nødvendig frelser for hver enkelt af os.

Med Gud er der endda håb om, at selv DBIs skrøbelige økonomi kan klare endnu et år – hvis han altså vil, at vi skal fortsætte vores arbejde.

TØR VI SÅ TRO PÅ DET?

Ja, det tør vi – og det skal vi også! Vi skal turde løfte hovedet og se, at Gud har overblikket og magten – og kærligheden til hver enkelt af os. Se bare på, hvordan han greb ind i vores verden, da Jesus blev født. Med Gud er der håb!

JULEHJÆLP I DECEMBER?

Vi har meget konkret brug for din julehjælp i form af gaver og forbøn her og nu. Pr. 1. november mangler vi 3,3 millioner kr. inden året udgang for at få budgettet til at hænge sammen. Det er mange penge, men vi tror, at med Gud er der håb.

FØLG MED I ÅRETS GAVER

På billedet ovenfor er der 33 tomme stjerner. Vi udfylder en stjerne for hver 100.000 kr., der kommer ind i november og december. Følg med på DBIs hjemmeside www.dbi.edu og se, hvordan det udvikler sig. TAK for din gave!

GIV EN JULEGAVE – MOBILEPAY 33 243

Du kan give en gave på www.dbi.edu. Her kan du også oprette en Betalingsserviceaftale – eller udskrive en gavebrevsfolder eller en testamentefolder. Ring eller skriv til økonomiansvarlig Maria Popp Jensen, hvis du har spørgsmål: 33 69 55 11 eller mpj@dbi.edu

Herren kommer

Advent handler ikke kun på at se tilbage og mindes Jesu fødsel, men også at se frem og forberede sig til hans genkomst.

Af Kristoffer Hummelmose Enevoldsen, stud.theol.

Ordet *advent* kommer af det latinske udtryk *Adventus Domini*, som betyder Herrens komme. Sammenfaldet mellem advent og jul får os derfor let til at koble advent til Sønnens første komme i Jesusbarnet. I adventstiden bestræber vi os på at blive mentalt og åndeligt klar til at fejre julen, og vi bruger tiden til de praktiske forberedelser til festlighederne. Det har bestemt sin ret, for uden adventen som forberedelse til julen, så ville den let komme og gå så hurtigt, at vi ikke nåede at finde ro til tilbedelse ved krybben.

HERRENS ANDET KOMME

Når vi fejrer advent, så er det dog ikke kun Sønnens første komme, vi stopper op ved. Det handler også om Jesu andet komme, når han skal komme "for at dømme levende og døde". Det ses i kirkeårets tekster til 2. søndag i advent, hvor der læses enten lignelsen om de 10 brudepiger eller Jesu tale om sin genkomst fra Luk 21.

Adventstiden er altså indrettet sådan, at vi ikke kun må rette vores fokus tilbage i tiden til Jesu fødsel, men også blive påmindet om den fremtidige virkelighed, at han skal komme igen. Selvom vi fylder vores advent med stress, jag, julefrokoster og gaveindkøb, så er tiden tiltænkt, at vi spørger os selv: "Er jeg klar til Jesu genkomst?"

ER HERREN KOMMET TIL DIG?

I Johannesevangeliet 1,9-13 står der: "Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud." Spændt ud imellem fortid og fremtid går adventstiden ud på, at vi sikrer os, at vi er blandt dem, der "tog imod ham". Adventstiden, som bør rumme en refleksion over, hvorvidt Jesus er kommet til os personligt, er paradoksalt nok blevet en tid, vi fylder med så meget andet, at vi let glemmer denne overvejelse – ja, måske endda glemmer Jesus selv.

ET PRAKTISK TIP

Hvis du i år vil undgå, at alle adventstidens gøremål tager fokus fra dens egentlige bestemmelse, så foreslår jeg følgende: Sæt konkret tid af til:

- At læse om Jesu første komme, som du med taknemmelighed mindes (ES 8,23-9,6; LUK 1-2; JOH 1,1-18).
- At læse om Jesu andet komme, så dit trosliv får evighedsperspektiv (MATT 25, LUK 21,5-38; 1 THES 4,13-5,11).
- At bede dagligt i adventstiden med David fra Sl 139,23-24: "Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evigheds vej!"

TAK OG ÆRE VÆRE GUD

Denne trebenede forståelse af Jesu komme ligger også bag Niels Johannes Holms salme *Tak og ære være Gud*. I de første to vers kigges der tilbage på Jesu første komme. Det sidste vers ser frem imod den virkelighed, at Jesus kommer igen i herlighed. I midten finder vi tre vers, som er formuleret som en inderlig bøn, der byder Jesus indenfor i vores hjerte.

1. Tak og ære være Gud,
som har ført sit løfte ud
og til syndres salighed
sendt sin kære Søn herned.

2. Hvad de gamle fædre sig
ønskede så hjertelig,
og hvad fordum lovet var,
Herren herligt opfyldt har.

3. Vær velkommen, du min fred,
dig ske tak i evighed!
Drag, o Jesus, ind til mig,
vejen selv du bane dig!

4. Kom, du ærens konge, kom!
Hjertet er din ejendom;
rens det, dan det, som du vil,
jeg kun dig vil høre til.

5. Med din trøst min sjæl opfyld
for min frygts og armods skyld,
at i troen idelig
jeg må hænge fast ved dig,

6. at når du i herlighed
kommer anden gang herned,
jeg kan dig i møde gå
og retfærdig for dig stå.

OM ET KRISTENMENNESKES FRIHED

Af Børge Haahr Andersen, rektor på DBI

Et lille uanseeligt Lutherskrift fik stor betydning for mig i min ungdom.

For knap 40 år siden i 1981 var jeg i gang med teologi på 3. år. Fagligt, menneskeligt og åndeligt var jeg i en afgørende fase af mit liv. Hvad skulle mit arbejdsliv rumme? Hvad var essensen i min tro og teologi? Hvilket fundament skulle jeg arbejde på?

ET LILLE SKRIFT AF LUTHER

Det var et lille uanseeligt skrift på 30 sider af Luther, som i den fase fik betydning for mig. Credo Forlag udgav i sin Lutherserie *Om et kristenmenneskes frihed*. Luther skrev dette i de dramatiske år af sit liv, hvor han var ved at blive lyst i band af paven, og hvor hans arbejde med at udbrede den evangeliske tro så ud til at ende i et blodigt opgør. Med den enkelthed, som vi kender fra fx Den lille Katekismus, skriver Luther, hvem der er kristen, og hvad et kristent liv indebærer i handling.

Jeg kendte Luthers navn fra min konfirmandtid og fra forskellige opbyggelige skrifter, hvor han blev citeret. Men jeg havde ikke selv læst ham. Nu fik jeg chancen, og det blev fulgt op af flere Lutherskrifter, efterhånden som Credo udgav dem. For fem år siden genoptog jeg min Lutherlæsning og er taknemmelig for alt det, der i dag findes af vores kendte kirkefader på dansk.
For nylig læste jeg skriftet igen i den udgave, jeg læste først i firserne og med alle mine understregninger, tekstbemærkninger og personlige kommentarer. Jeg mødte lidt mig selv igen og det, som i sin tid var med til at forme mig som kristen og teolog. Mærkeligt, at et skrift på den måde kunne gå ind under huden hos en teologistuderende, der levede i eftervirkningerne af ungdomsoprøret og den bibelvækkelse, som KFS var fødselshjælper for i sin tid.

ET HVILEPUNKT

Jeg har altid gerne villet være "et godt menneske". En god og ægte kristen, en god teolog, en god ægtemand, far, KFS-sekretær, præst, rektor, underviser ... Men på ét punkt i mit liv har jeg siden mine unge år haft et hvilepunkt: I mit gudsforhold handler det ikke om mig, for jeg har en stedfortræder, som har åbnet himlen for mig. I mit ydre liv kaldes jeg til at handle godt i forhold til andre. Men uanset hvor godt det lykkes, så rokker det ikke ved hvilepunktet i mit liv – det, som Kristus har gjort uden mig og min medvirken. Derfor elsker jeg det lille skrift.

Det handler om at møde mennesker

Interview med stud.theol. Daniel Solgaard
Af stud.theol. Louise Høgild Pedersen

Studiet klæder Daniel på til at give mennesker opmuntring og vejledning.

Som teologistuderende bruger han mange timer med hovedet bøjet over en tyk bog og en kop kaffe. Teologi handler dog ikke kun om tykke bøger, men også om at møde mennesker.

At møde og tale med mennesker er noget af det, som Daniel Solgaard, bachelorstuderende i teologi og mission, brænder for og bruger tid på i sit studiejob som evangelist i OAC Danmark – Friluftsmissionen.

Én gang om måneden bygger Daniel kaffe, pakker småkager og slæber sit bålfad med til Nørrebro i København. Her tænder han bål og inviterer folk på kaffe og en meningsfuld snak om tro eller en almindelig hyggelig sludder.

Arbejdet som evangelist skaber et værdifuldt kontaktpunkt mellem hans teologiske studie og ganske almindelige mennesker. "Jeg kan se for mig, at det faktisk er vigtigt at vide noget om f.eks. treenigheden, for jeg ved, at der er muslimer, som vil spørge ind til den slags teologiske spørgsmål. Det sker jævnligt."

ET HJERTE FOR GADEEVANGELISATION

På gaden støder Daniel på alle slags mennesker; også mennesker, som er på vej i deres tro. I sådanne situationer bidrager teologistudiet til at klæde ham på til at opmuntre og vejlede. "Før ville der have været flere situationer, hvor jeg var usikker på, hvad jeg skulle sige. Hvis det er af teologisk karakter, har jeg nu mere ro i det."

Det er tydeligt, at Daniels hjerte i høj grad ligger i arbejdet med gadeevangelisation. "Jeg bliver opmærksom på det, som for andre synes uforståeligt, mærkeligt eller mystisk i kristendommen." Daniel fortæller levende om, hvordan han gennem samtaler ser, hvad Bibelen har at tilbyde mennesker. "Der er masser af ting og tilknytningspunkter for moderne mennesker."

Daniel brænder for at møde mennesker og tale med dem. Han arbejder ved siden af sit studie som evangelist i Friluftsmissionen.

Kombinationen af evangelisation og akademisk teologi er dog ikke helt uden udfordringer. "Én udfordring er, at jeg kan synes, at en eller anden ting er relevant og spændende. Men det er ikke sikkert, at det opleves spændende og relevant for andre. Det skal man så øve sig i at lægge fra sig."

En uddannelse i teologi kan føre til en stilling som præst, men den kan også føre til så meget andet. Hvor Daniel skal bruge sine evner, ved han ikke endnu, men han ved, hvor hans passion ligger: "Selve det med at formidle til nogen, som ikke normalt er kendt med Bibelen."

Glædelig jul fra Etiopien

Liv og sprogbrug i Etiopien minder om, at skaberværkets frelser blev født i en atmosfære af naturlig disharmoni for at bryde vores livs største disharmoni.

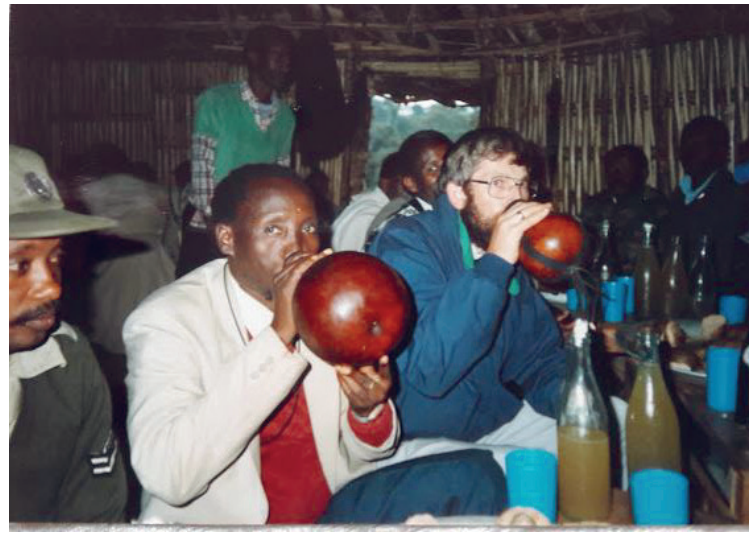
Af Kristian Mogensen, høgskolelektor i missiologi ved FIUC-CPH/DBI

Etiopiske venner modtog os med smil, kindkys og ønskede os "tillykke med, at Gud har bragt jer frem til Jesu fødselsfest". Omkring julen 2007 var min kone Merete og jeg med familien i Etiopien for at se og møde folk, vi levede iblandt fra 1983-1996. Den 24. december sad vi på en lun terrasse ved Hawassa søen. Kartofler, kød og lidt tilbehør var på bordet, og vi satte i gang med et julebordvers. Omgivet af lyde fra frøer, gæs, køer, geder, folk og en højtaler i nabolaget, kneb det med at finde tonelejet, og vores musikalske svigerdatter var ved at flække af grin. Flere forsøg endte også i disharmoni og latter. Nedenfor terrassen havde en abe sat sig til rette med en kogt kartoffel, mens den iagttog os. Aben havde været igennem køkkenvinduet, hapset fra kartoffelgryden, og deltog nu i vores julemiddag. Det er den mest afstressende familiejul, jeg mindes. Enkel og uden kommerciel glimmer, juletræ, stress over gavekøb og meget andet. Vi var sammen, delte juleevangeliet, sang julesange og takkede for vores og verdens frelser Jesus.

GLÆDE I NATURLIG DISHARMONI

Da hele skaberværkets herre og frelser blev født, deltog dyrene også i velkomsten. Jeg tænker, at glæde midt i naturlig disharmoni bedre beskriver atmosfæren omkring Jesu fødsel, end alle de julemelodier, vi danskere holder af. Gemt i det amhariske ordvalg i julehilsenen øverst i artiklen er der en påmindelse om, at vi fejrer Jesu fødsel imod forventning.

Det giver mening, når man kender til leveforholdene i lokale bondehjem i Etiopien. Her bor mor, far og børn sammen med husdyr, mus, rotter, væggelus og lopper, i huse ofte med utæt tag og kuldetræk gennem væggene. Til lugte og lyde fra mennesker, geder, kreaturer og høns har mange af vores etiopiske venner født og opdraget deres børn, kæmpet med sygdomme, grædt over deres døde, leet over morsomheder og fortællinger, drukket litervis af kaffe med familie og naboer, tilberedt og serveret ny-slagtede høns for gæster og lyttet til gode såvel som foruroligende nyheder fra nær og fjern.

Her er nyheden om Jesus blevet fortalt, hørt, taget imod og levet, så naboer har kunnet høre hjemmets store og små medlemmer tilbede, trygle og takke Jesus. Her fejrer kristne etiopiere jul. Forskellen fra hverdagen er et bedre måltid mad, og at alle er klædt i deres fineste tøj, som de har haft på til juleguds tjenesten i den lokale bølgebliktagskirke. Der har de siddet to-tre timer på træbænke uden ryglæn, har sunget om Jesu fødsel og frelse og lyttet til en prædiken. Nogen har deltaget i eller set et livagtigt julespil med voksne hyrder, forældre med baby og romerske soldater bevæbnet med gevær. De fleste har bragt takkegaver til kirken i form af kontanter eller høns, æg, smør, mælk, majs, en ged eller en kalv, som alt sammen er blevet solgt til højstbydende, før folk er gået hjem, mens de glade har snakket og sunget flere sange om Jesus.

Når jeg har opholdt mig i sådanne hjem, har jeg tænkt, at det var under lignende forhold med uorden og usikkerhed, at Jesus blev født. Her møder syns-, høre- og lugtesans hverdagens naturlige disharmoni. Ingen bekymrer sig om flæskestegs- og brunkageduft, farvesammensætning, stearinlys, gaver, eller hvorvidt dyrs og menneskers lyde og rytmer passer til 'det kimer nu til julefest'. Det er godt at være blandt folk og fæ uden kommercielt tingeltangel og erfare den fælles glæde og taknemlighed over fødslen af verdens frelser Jesus.

MELKAM GENNA

Danske juletraditioner med farver, fest og fed mad kan fremtræde som sminke og fortrængning af uindfriede forventninger og livets disharmonier. Det gør det vanskeligere for os at høre og tage imod den fred, Jesus er kommet til os med. Guds fred kommer ofte under ydre modsætninger, som profeten Esajas skriver: Guds lys skal skinne for dem i mørket, midt i soldaters støvletramp og blodsudgydelser bryder Guds rige igennem ved et barn, som er Fredsfyrste, og Gud gør jubelen stærk, når han gør ende på vores undertrykkelse (ES 9). Den sidste sandhed ligger gemt i den amhariske julehilsen *Melkam Genna*, som betyder *God jul*. Mange tænker, at den er mere sekulær end den julehilsen, jeg nævnte øverst i artiklen. Men *Genna* kommer fra *Gennana*, som henleder til Jesu forestående komme som befrier. Jesus har brudt vores synds undertrykkende bånd.
Melkam Genna til DBI-postens læsere!

GÆSTFRIHED ER FREMMED-KÆRLIGHED

Man behøver ikke først at lære et andet menneske at kende for at kunne elske det.

Af Ingeborg og Arne Kappelgaard,
fhv. præstepar på Nørrebro, København

Når juletræet er tændt og stråler, tænker jeg på, hvordan Gud i sin ubegribelige kærlighed sendte Jesus til verden for at frelse os! Det skaber taknemmelighed i mig, sådan at jeg også gerne vil åbne mit hjerte og sind for andre mennesker.

ENGLEBESØG

En juleaften ringede telefonen efter julemiddagen i Ingeborgs barndomshjem i Ballum. ”Må jeg komme hen til jer sammen med min indiske kæreste?”

Det var en tidligere landbrugsmedhjælper, der ringede. ”Rita savner at synge engelske julesalmer!”

Far og mor snakkede ikke engelsk, men de kendte hjertesproget. Så sang vi engelske julesalmer, mens vi tog en ekstra runde omkring juletræet. Den juleaften var særlig meningsfuld. Vi fik mere, end vi gav, for vi fik englebesøg! Også andre år fik vi udenlandske studerende fra København til jul, ikke bare kristne, men også en enkelt hindu og en muslim. Som præstepar på Nørrebro har vi også haft besøg juleaften af ensomme fra kirken eller en asylansøger, men altid forudsat accept fra vores to piger. Senere har de inviteret med vores accept.

2. juledag efter den engelske gudstjeneste slog vi dørene op for gæster. Vi inviterede så mange, som vi kunne rumme. Så måtte alle i familien enten hjælpe til eller flygte hjemmefra! Vores døtre kaldte det ”bæredygtig gæstfrihed” i julen. Det blev altid både familiens jul og noget mere, og det gjorde selve familiejulen rigere. Det er tankevækkende, at vi hver gang fik langt mere, end vi gav.

FREMMEDKÆRLIGHED

I bogen ”Gæstfrihed” er Niels Nymann Eriksen inde på, at vi i mødet med den fremmede oplever at modtage en velsignelse, som det er svært at sætte ord på. Det græske ord for gæstfrihed, *philoxenia*, betyder direkte oversat *fremmedkærlighed*. Vi tænker normalt, at vi må kende et menneske, for at vi kan elske det, men dette ord siger os, at der skabes en kærlighed i os til

Gæstfrihed handler om at have et rummeligt hjerte, der åbner sig for det menneske, vi møder”, skriver Ingeborg og Arne Kappelgaard.

et andet menneske, allerede inden vi har lært det at kende! ”Man skal ikke lære et menneske at kende for at kunne elske det; men man lærer kun i sandhed et andet menneske at kende ved at elske det.”

Hebræerbrevet 13,2 siger: ”Glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle til gæster.” Det henty-der til Abraham, der fik besøg af tre mænd, der viste sig at være engle eller Herren selv, og de velsignede Abraham. Hebræerbrevet minder os om, at vi andre også kan blive velsignet af gæster på måder, vi ikke havde forestillet os.

ET RUMMELIGT HJERTE

Gæstfrihed drejer sig ikke kun om at invitere fremmede. Børn, svigerbørn, børnebørn og andre i familien har også brug for at blive modtaget med varme og kærlighed. Det gælder ikke om at lave den perfekte jul, men at give plads til hinanden. I det hele taget handler gæstfrihed om at have et rummeligt hjerte, der åbner sig for det menneske, vi møder.

FREMMED OG ENSOM

En særlig oplevelse har givet mig, Ingeborg, en forståelse for, hvor stærk ensomhedsfølelsen kan være i julen. I Israel i 1968 oplevede jeg selv at være en fremmed, der ikke hørte til nogen steder. Sammen med mine japanske venner fra kibbutzen var jeg taget til Fødselskirken i Betlehem for at opleve det helt specielle at tilbringe juleaften der. Men vi havde fået forkerte adgangsbilletter og fik ikke lov til at komme ind. Japanerne snakkede med hinanden på japansk, og jeg følte mig helt udenfor. Resolut gik jeg ud for mig selv uden for byen, ud i mørket i ørkenen. Hvor var jeg ked af det, skuffet og sur. Jeg kiggede op på stjernerne og den oplyste kirke. Da hørte jeg fra kirken Halleluja-koret fra Händels Messias. Det var for mig som englesangen for hyrderne! Så blev det alligevel jul – men en anderledes jul!

Da Guds søn kom til jorden i Betlehem, mødte han heller ikke den store gæstfrihed. ”Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham.” (JOHS 1,11) Ved fødslen vidste man jo ikke, hvem han var, bortset fra nogle ganske få, men alligevel – der var så lidt gæstfrihed, at familien måtte flygte til Egypten! Godt, at grænsekontrollen dér i det mindste var rummelig!

”Jeg var fremmed, og I tog imod mig” sagde kongen og kaldte dem velsignede. Og da de spurgte hvornår dog det, svarede han: ”Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort imod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort imod mig.” Matt 25, 34ff.

Det kan skabe en nysgerrighed i os, når vi møder en fremmed, hvad enten det er en dansker eller udlænding – eller et familiemedlem: Er det måske i det menneske, Jesus skjuler sig og vil møde mig? Lad mig møde ham eller hende med respekt og kærlighed!

DBI siger stadigvæk ja til tjenestedeling

Udtalelse fra Dansk Bibel-Instituts styrelse efter høring i lærergruppen.

På Dansk Bibel-Institut ønsker vi at sige ja til meningsfulde stillinger til kvindelige teologer og andre, der vil bruge deres uddannelse og nådegaver på fuldtid i lokale menigheder og organisationer. DBI vil fortsætte med at uddanne kvindelige teologer, og vi støtter vores bagland i at finde stillinger til kvinder, der ønsker at bruge deres arbejdstid på fuldtid i kristent arbejde.

Samtidig er det sådan, at i de 47 år, DBI har eksisteret, har folkekirken, DBI og vores bagland i de gamle vækkelsesbevægelser diskuteret ordningen med kvindelige præster i den danske folkekirke. Lærere og styrelse på DBI betragter ordningen med kvindelige præster som uforenelig med klar bibelsk vejledning. Vi mener ikke, at den seneste forskning har fremkommet med resultater, der giver os anledning til at ændre dette syn.

I den nuværende debat ønsker vi i fællesskab at sige fire grundlæggende ting:

1. BIBELEN ER ØVERSTE NORM OGSÅ I DETTE SPØRGSMÅL

Arbejdsfordelingen mellem mænd og kvinder skal afgøres ud fra Bibelen og ikke ud fra tidsånden. At Bibelen er den øverste norm for en kristen kirke og for en kristen uddannelsesinstitution burde være selvklart. Vi ved, at det i vores tid opfattes endog særdeles suspekt at begrunde et læremæssigt eller etisk spørgsmål ud fra Bibelen. Men vi ønsker på DBI at være en modkultur til tidsånden, og vi regner os for bundet i vores samvittighed til Ny Testamentes ord, fordi vores kristne tro står og falder med, at Bibelen er vores øverste norm.

2. MÆND OG KVINDER ER LIGEVÆRDIGE, MEN KUN MÆND ER KALDET TIL AT OPTRÆDE SOM HYRDE OG LÆRER I MENIGHEDEN

Bibelen beskriver mænd og kvinder som både fuldt ligeværdige og forskellige. Den sætter rammer for mænds og kvinders roller og funktioner i menigheden. Disse roller og funktioner begrunder Bibelen særligt med den måde, Gud har skabt og designet mennesket, menigheden og menighedens relation til Kristus på. Rammerne indebærer en arbejdsfordeling i menigheden, hvor opgaven med – og ansvaret for – formidling af den apostolske tradition med en hyrde og lærers myndighed er forbeholdt mænd. Der er ikke antydning af noget situationsbestemt og tidsbegrænset ved den formaning i de tekster, som taler om dette. Tværtimod begrundes det i Guds skabelse og i Guds ordning for mennesket. Derfor finder vi det også forpligtende i dag. Vi mener, at blandt andet ordningen i folkekirken med kvindelige præster er et brud på disse rammer og derfor må vi sige nej til denne konkrete ordning.

3. DERFOR SKAL VI OG VORES BAGLAND ARBEJDE FOR GODE STILLINGER TIL KVINDELIGE TEOLOGER

Det er ikke altid enkelt, hvordan tjenestedelingen mellem kvinder og mænd præcist omsættes til nutidens menighedssituation. I folkekirken har man mulighed for at lave en god arbejdsfordeling mellem præster og kirke og kulturmedarbejdere (tidligere sognemedhjælpere). Nu er der godt 400 sådanne. Der kunne godt være det dobbelte, og det kunne løse et stort behov for både at inddrage mandlige og kvindelige tjenester i menighedens fællesskab. I de kirkelige organisationer bør man lave flere meningsfulde stillingsbeskrivelser til kvindelige teologer m.fl., sådan at man bliver bedre til at udnytte både et bibelsk ja og et bibelsk nej til at inddrage begge køn.

4. ALLE M/K ER VELKOMMEN TIL AT GØRE BRUG AF DBI

På DBI optager vi alle de studerende, der er fagligt kvalificerede. Det betyder også, at kvindelige studerende, som ikke er enig i ovenstående, er velkommen til at gøre brug af uddannelsen og fællesskabet. Det gælder også, hvis de kvindelige studerende vil være præster. Vi binder ikke nogens samvittighed, men tilskynder alle til at binde samvittigheden til Guds ord i de bibelske skrifter. Vi vil på sigt gerne udvide vores uddannelsestilbud, sådan at de også bedre tilgodeser, at Gud har skabt to køn, for at de i fællesskab skal tjene i de kristne menigheder til gavn for fællesskabet.

Christian Lund Pedersen, formand,
Ebbe Kaas, næstformand
Børge Haahr Andersen, rektor
Dansk Bibel-Institut

penta byg a|s

Stor erfaring, høj kvalitet

FREDERIKSBORG apotek

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26.
3400 Hillerød
48 26 56 00

Åbningstid
alle dage i året
kl 8-21

Handicapvenlige adgangsforhold
www.frederiksborg-apotek.dk

Fejr påsken i Israel

Mærk den særlige stemning i byen, hvor påskens begivenheder fandt sted. Gå ad 'Via Dolorosa' til den tomme grav i Gravhaven. Oplev hvordan Bibelens beretninger udfolder sig på en ny måde.
7. - 14. april. *Sæt kryds i kalenderen allerede nu*

Følg med på felixrejser.dk/paaske
eller ring på 7592 2022

felix rejser

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejdsmiljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

Priser er i danske kroner og ekskl. moms.

Spørgeskema	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt
» Sprog	1	2	3
» Logo	√	√	√
» Baggrundsbillede		√	√
» Billede/video		√	√
» Indflettede data			√
» Hop & betingelser			√
Gennemførelse			
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML
» Respondenter	100	500	1.500
» Baggrundsvariable	1	2	3
» Påmindelse(r)	1	1	2
» E-mail, eller	√	√	√
» Link	√	√	√
» PC	√	√	√
» Tablet		√	√
» Smart Phone		√	√
» Online statistik		√	√
Analyse			
» Gennemførelse	√	√	√
» Frekvens	√	√	√
» Benchmark		√	√
Rapportering			
» Excel/Word rådata	√	√	√
» PowerPoint præsentation		√	√
» Online		√	√

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

ID nr. 42472

SORTERET MAGASINPOST

POST PP DANMARK

Ærlig forkyndelse

Af Anton Braüner, stud.theol. og medlem af DBIs styrelse

Hvis vi vil være ærlige, må vi turde at være lige så klare i spyttet som Bibelen selv. Det skylder vi vores medmennesker.

Forkyndelsen af dommen er næsten blevet tabu. Fortabelsen er en barsk virkelighed, og nogle kan have svært ved at få ordet over sine læber. Jeg husker selv en prædiken på en kristen lejr, hvor prædikanten næsten undskyldte for, at han overhovedet ville fortælle om noget så dystert.

Man fristes næsten til at tænke: Ville det ikke være kærligere at lade være at prædike om dommen? Men vi bliver ikke kærligere af at droppe Bibelens tale om dommen.

Den engelske biskop J. C. Ryle betragter det ligefrem som mangel på kærlighed, hvis vi undlader at tale om tydeligt fortabelsen:

"For mig virker det som en kærlighed, der (…) ser passivt til, mens en blind mand går på kanten af en skrænt, og opfatter det som forkert at råbe ham op og fortælle ham, at han er i fare for at styrte ned. Jeg tror, at den største kærlighed er at fortælle så meget sandhed som muligt."

FØRE MOD JESUS

Hvis det vitterligt er sandt, at fortabelsen er en fremtid, der venter dem, der ikke tror på Jesus, så er det unfair, hvis ikke vi tør fortælle det på forhånd.

Forkyndelsen af fortabelsen kan naturligvis få en både for stor og forkert plads i forkyndelsen. Især hvis den fuldstændig er løsrevet fra den omsorg, som Jesus havde (LUK 13,34). Eller glemmer, at målet ikke er at skræmme, men at føre mennesker hen til Jesus. Men uanset hvad, må alternativet aldrig blive, at vi fortier enhver tale om den endelige dom. Måske er det første makabert. Men det andet er decideret uærligt. Den ene dårligdom kurerer ikke den anden.

Tak for

- Guds daglige omsorg og vejledning
- Alle vores trofaste venner
- Alle vores engagerede og flittige studerende

Bed om

- At Jesus altid vil være i centrum for DBIs arbejde
- En god eksamen for de studerende i december
- At vi når i mål med gaveindsamlingen inden årets udgang